

Добре діло

Василь Чухліб

По Десні чахкотить бакенщикова моторка, вифарбована в червоне, з ліхтариком на маленькій щоглі і прапорцем на кормі. Зробивши півколо, підрулює до берега. Хлоп'ята наввипередки мчать до неї, аж бризки увсебіч розлітаються.

— Дядьку Назаре, покатайте! — просять бакенщика.

Він глушить мотора, викидає на берег якорець.

— Бач які! — мружить голубі очі під вицвілими на сонці бровами. — Чого б це я вас задарма катав?

Хлопці переминаються з ноги на ногу.

— От яке ви сьогодні добре діло зробили?

Зиркають одне на одного й мовчать.

— Ну ось ви, — киває дядько Назар на Степанка й Миколку.

— Купалися... Загорали...

— І то робота! — хмикає бакенщик.

— А ми рибу ловили. Руками. В озерці її аж кишить. Тільки маленька, — хваляться Олег і Петрик.

— Оце рибалки! — кидає дядько Назар, і не розбереш, чи він хвалить, чи кпинить.

— В озерці, кажете? — перепитує. — Ану покажіть, де воно.

Озеречко сховалося за лозняком, у видолинку. Дядько Назар обходить його, приглядається до води, порослої зіллям, міряє патичком глибину.

— Так ось що, хлопці, — обводить кожного поглядом. — Бойове завдання вам буде. Гайда по домівках по відра, по тазики! І негайно сюди повертайся.

Невдовзі на озері кипить робота. Хлоп'ята черпають воду з риб'ячим мальком, передають відра, тазики з рук у руки, по ланцюжку, а вже дядько Назар випускає мальок у річку.

Було озерце й немає. Тільки малі жабенята стрибають на дні, незрозуміло їм, куди вода поділася.

— Відбій! — гукає бакенщик.

Хлоп'ята знесилено простягаються на моріжку, якийсь час лежать непорушно. І раптом Миколка починає голосно реготати. Оглянувши на нього, і Петрик заливається сміхом, за ним Олег і Степанко. Тільки тепер роздивилися, які вони забрьохані, розквацьовані глеєм. Ще й жабуриння поприлипало до тіла, у Петрика на вухах чудернацькі сережки гойдаються.

— Нічого, — каже дядько Назар. — Скупаєтесь і будете чисті, як огірочки після дощу.

Хлоп'ята купаються, а бакенщик сидить на березі і палить люльку.

— От і зробили ми добре діло, — мовить. — Озеречко за тиждень висохло б, і риби — каюк. А в Десні їй роздолля, за літо велика виросте.

Дядько Назар ховає люльку в маленьку торбинку, зашморгує її мотузочком.

— А тепер, хлопці, можна і покататися! — запрошує.

Хлоп'ята з гамором всідаються в моторні — хто на лаві, хто на рятувальних поясах.

Бакенщик заводить мотор, і вони виходять на середину Десни. Бурунить за кормою вода, пропливають обабіч зелені береги, теплий вологий вітер голубить хлоп'ячі лиця. Немов живий язичок полум'я, палахкотить на кормі червоний прапорець.